

Ιωάν. Δ.

Καραβιδόπουλου, Ομοτ. Καθηγητού Παν/μίου.

Δύο γεγονότα μας αφηγείται το ανάγνωσμα της Κυριακής των Βαΐων: την άλειψη

του Ιησού με πολύτιμο μύρο από την Μαρία την αδελφή του Λαζάρου και την θριαμβευτική είσοδο του Μεσσία στα Ιεροσόλυμα, που έγινε έξι μέρες πριν από το εβραϊκό Πάσχα.

Στο επεισόδιο της αλείψεως με μύρο — πού είναι διαφορετικό από ένα παράλληλο που μας διασώζει ο ευαγγελιστής Λουκάς (7,36-50) στο οποίο γίνεται λόγος για μια μετανουόσα αμαρτωλή γυναίκα — βλέπει ο ίδιος ο Ιησούς ένα προανάκρουσμα του πάθους και του ενταφιασμού του:

«Άφες αυτήν», λέγει προς τον Ιούδα που δυσανασχετεί για την σπατάλη και που ενδιαφέρεται δήθεν για τους πτωχούς, «εις την ημέραν του ενταφιασμού μου τετήρηκεν αυτό.

Τους πτωχούς γαρ πάντοτε έχετε μεθ' εαυτών, εμέ δε ου πάντοτε έχετε».

Βέβαια τα λόγια αυτά δεν στρέφονται κατά της αγαθοεργίας και της φιλοπτωχίας· αλλ' υπάρχουν στιγμές σημαντικές που η αγαθοποιός δράση πρέπει να δώσει τη θέση της σε μια προσωπική λατρευτική ενατένιση του Κυρίου, σε μια εκδήλωση ευγνωμοσύνης προς τον σταυρωμένο και αναστημένο Χριστό.

Μέσα στην πλούσια αγαθοεργό δράση κινδυνεύει κανείς να ξεχάσει το δοτήρα των αγαθών, την πηγή παντός αγαθού.

Γι' αυτό και ο πιο δραστήριος ακόμη χριστιανός έχει ανάγκη από καιρό σε καιρό ν' ανανεώνει τα κίνητρα της δραστηριότητάς του με μια προσωπική συνάντηση με τόν Κύριο.

Μετά το επεισόδιο αυτό που έγινε στο σπίτι του αναστημένου Λαζάρου, ο λαός γεμάτος ενθουσιασμό υποδέχεται τον Χριστό που εισέρχεται στα Ιεροσόλυμα.

Η κραυγή «ωσαννά» — που σημαίνει «σώσε μας» — «ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου, ο βασιλεύς του Ισραήλ» δείχνει ότι ο λαός βλέπει τον Ιησού σαν τον ελευθερωτή βασιλιά που θα δώσει τη λύση στα πολλά προβλήματά του.

Και είναι πραγματικά βασιλιάς ο Ιησούς που η δόξα του όμως συνίσταται στον σταυρό, η δύναμή του στην αγάπη και την συγχωρητικότητα, κι η επικράτειά του βρίσκεται στις καρδιές των ανθρώπων.

Η βασιλεία που διακηρύσσει σ' όλη του την ζωή και με τον θάνατό του θεμελιώνει «ουκ έστιν εκ του κόσμου τούτου».

Ο κόσμος αυτός θέλει την σιγουριά και την δύναμη, θέλει να εξασφαλισθεί με την εξουσία· κάνει ό,τι μπορεί για να σταθεί γερά στα πόδια του· Πολλές φορές μισεί θανάσιμα, γιατί έτσι μόνο πετυχαίνει τον σκοπό του.

Η βασιλεία του Χριστού δεν έχει σχέση με τα εξωτερικά κοσμικά σχήματα, με την οργάνωση, με την δύναμη· είναι βασιλεία αγάπης και ειρήνης. ([περισσότερα...](#))